

מ"ת 26988/08/22 - מדינת ישראל נגד ואיל מוחתסב, אמיר מוחתסב, תאמר מוחתסב

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 ספטמבר 2022

מ"ת 26988-08-22 מדינת ישראל נ' מוחתסב (עציר) ואח'
בפני כב' השופטת תמר בזק רפפורט, סגנית הנשיא
מדינת ישראל מבקשת
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
משיבים
1. ואיל מוחתסב (עציר)
2. אמיר מוחתסב (עציר)
3. תאמר מוחתסב (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד שלמה גיגי ועו"ד ירון גיגי

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליך המשפטי בעניינם, בגין כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה חמורה בכוונה מחמירה בצוותא; פציעה בנסיבות מחמירות בצוותא; החזקת סכין; איומים; הדחה בחקירה וכן ביחס למשיב 1 - נשיאת נשק, ירי מנזק חם, והיזק לבעל חיים.

על פי האמור בכתב האישום, ברקע הדברים התכתבות מיום 12.5.22 בקבוצת "וואטסאפ" של בני משפחת מוחתסב ובהם המשיבים, מ', וכן וליד מוחתסב, קרוב משפחתם, במהלכה כתב מ' דברים בגנות בנות משפחה של המשיבים ווליד. למחרת ועל רקע זה, ביום 13.5.22, קיללו מ' ווליד זה את זה.

בעקבות זאת, כאמור בכתב האישום, קשרו המשיבים ווליד קשר לתקוף את מ' ולגרום לו בצוותא פציעות וחבלות. בכלל כך בסמוך לשעה 17:00, הגיעו לגינה בוואדי ג'וז בה שהה מ' עם אחרים וביניהם ח' וכן עם כלבו. המשיבים ואחרים באו למקום כשהם מצוידים בסכינים, ברזלים, אלה, מברג, חרב וחתיכות עץ לצורך תקיפתו של המתלונן מ'. המשיב 1 הגיע למקום מצויד באקדח מסוג "ברטה" והותירו, בראשית האירוע, ברכבו של משיב 2, עמו הגיע למקום.

מ' ריסס לעבר המשיבים והאחרים גז פלפל, כדי להגן על עצמו מפניהם. או אז, היכו המשיבים את מ' באמצעות חתיכת עץ, והפילו את מיכל הגז שאחז בידו. משיב 3 התקרב למ' כשהוא אוחז סכין בידו ומשיב 1 כשהוא אוחז בחרב. בשלב זה, לבקשת משיב 1, הביא משיב 2, מהרכב את אקדח הברטה לצורך תקיפתו של מ'.

מ' ניסה להימלט מהמשיבים והאחרים ולחפש מקום מסתור, והמשיב 1 ירה לעברו באמצעות אקדח הברטה. מ' עלה לגג מבנה המשמש לחניית כלי רכב, כדי להימלט מהמשיבים והאחרים. משיב 1 ווליד רדפו אחר מ', עלו בעקבותיו, וניסו לדחוף אותו מהגג תוך שהם מכים אותו, אך מ' נחלץ מידיהם.

עמוד 1

בהמשך למתואר, הקיפו המשיבים ווליד את מ' כשהם אוחזים בכלי התקיפה. משיב 1 ניסה לדקור את מ' עם סכין בחזהו, אך מ' הצליח להסיט את הסכין כך שפגעה בידו. משיב 1 ווליד דקרו את מ' בראשו, ובמקביל הכו אותו בחוזקה בידיהם ובכלי התקיפה ברגלו ובידיו. משיבים 2 ו-3 הכו את מ' באמצעות חתיכות עץ, וכן רססו לעברו גז פלפל.

כתוצאה מהאמור נגרמו למ' שבר ודפורמציה בקרסול ימין, אשר הצריכו שני ניתוחים בהרדמה מלאה; נגרמו לו סימני דקירה בקרקפת - אשר הצריכו תפרים בראשו; חתך בעצמות המסרק בכף רגלו; כיפוף אצבעות היד וחבלות בגב.

במקביל לתקיפתו של מ', רדפו המשיבים והאחרים גם אחרי ח' שהיה עמו בגינה וניסו לתופסו כדי להכותו. משיב 1 אחז באקדח הברטה וקרא "תביאו לי את ח'". משיב 3 ריסס גז פלפל לעבר ח', אחד האחרים דקר אותו ומשיב 3 היכה אותו ודקר אותו בידו באמצעות מברג, תוך שח' מנסה להגן על פניו. ח' נמלט מהמקום באמצעות רכב שחנה במקום. כתוצאה מהאמור נגרמה לח' חבלה חודרת כ-4 ס"מ בזרוע שמאל, כאבים בהזזת הכתף ושפשופים בעור. הוא נזקק לתפרים וחיטוי תחת הרדמה מקומית.

במהלך האירוע המתואר בכתב האישום, היה גם כלבו מ' במקום, כשהוא קשור לעמוד. משיב 1 אחז בסכין ולצד תקיפתם של מ' וח', גם שיסף את צווארו של הכלב. כתוצאה מכך, נגרמו לכלב חתכים והוא דימם מצווארו. הכלב נזקק לניתוח תחת הרדמה.

מ' פונה באמבולנס לבית חולים הדסה הר הצופים. ב-13.5.22, בעת ששהה ח' בבית החולים, הגיעו משיבים 2 ו-3 אל בית החולים או בסמוך לו, יחד עם נוספים, אשר זהותם אינה ידועה למבקשת. הם איימו על ח' בכך שאמרו לו כי ישלם "מחיר כבד" אם יתלונן על כך שהותקף על ידם.

באותו ערב הגיעה ס', אמו של מ', לבקרו בבית החולים. בשעה 22:00 או בסמוך לכך, כשיצאה מהמקום, פנה אליה משיב 1, כשהוא יושב ברכב עם אחרים, ואמר לה כי אם יתלוננו במשטרה, יהרגו אותה יחד עם בנה מ' וכן את שתי בנותיה.

לאחר 13.5.22, התקשר משיב 1 לח', לעיתים מזהות "חסויה", קילל אותו ואיים עליו כי אם ילך למשטרה, יבוא לביתו ו"יביא אותו"; ביום 14.5.22 ובסמוך לאחר מכן, איים משיב 1 על מ' בכך ששלח לו הודעות "וואטסאפ" מוקלטות אישיות בהן אמר, בין היתר: "שלא תלך בסוף למשטרה"; אם מ' ימשיך להעלות דברים, "גרום להם להיכנס לבית להוציא אותך"; "אם מ' ימשיך לקלל הוא יישאר בבית חולים"; בנוסף, באמצע חודש יוני 2022 לערך, המשיבים 1 ו-2 ווליד הגיעו בסמוך לביתו של ח', קיללו אותו וצעקו כי הוא "מלשין של המשטרה", כאשר וליד אחז במקל. בנוסף ב-25.6.22 או בסמוך לכך ירו אנשים שזהותם אינה ידועה למבקשת מול ביתו של ח'. לאחר מכן התקשר משיב 1 לח' ואמר לו שזה איום עליו.

אין חולק כי המעשים המיוחסים למשיבים מקימים עילת מעצר סטטוטורית. טענת המשיבים היא להעדרה של תשתית ראייתית לכאורית לאמור בכתב האישום, ולמיצער לחולשה ניכרת בה, כך שאין מקום לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים ולחלופין להורות על חלופת מעצר בגין חולשה ראייתית. בהקשר זה השמיעו ב"כ המשיבים בדיון טיעון מפורט, בסופו ביקשו להגיש גם מסמך כתוב שהיה בידם ובו טענותיהם, כמו גם תוספת טיעון תמציתית בכתב שתוגש תוך ימים

אחדים. בהעדר התנגדות הוגשו מסמכים אלו ובהסכמה התאפשרה למבקשת תגובה קצרה בכתב, תוך שחומר החקירה נמסר לעיוני על מנת שאכריע בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

דין

לאחר שעיינתי היטב בחומר הראיות הגולמי כמו גם בטיעוני הצדדים, מצאתי כי בידי התביעה ראיות המקימות פוטנציאל להרשעת המשיבים בסופו של ההליך העיקרי. טענות המשיבים אינן אלא טענות מהימנות, שמקומן בהליך העיקרי ולא בהליך שלפני. עוצמתן של הטענות איננו עולה כדי "ליקויי בסיסי" בחומר הראיות ואף אין עסקינן בחולשה ראייתית משמעותית, אלא בטענות כנגד מהימנות, שמולן טענות המחזקות את המהימנות, אשר בהן יכריע בית המשפט בסופה של דרך, ולא בשלב מקדמי זה.

כפי שצינה ב"כ המבקשת, וב"כ המשיבים לא חלקו על כך - הלכה למעשה האמור בכתב האישום, מעוגן במלואו בחומר החקירה - בעיקר בהודעותיהם של מ' ושל ח' ובחומר הרפואי המעיד כי אכן במועד המדובר הם נפצעו וטופלו. לאחר עיון בחומר החקירה בשלמותו, נראה כי מדובר בראיות בעלות פוטנציאל סביר להוכחת האשמה בסוף ההליך העיקרי.

לא זו אף זו: למעשה, תיאור הרקע לאירועים איננו שנוי במחלוקת, והמשיבים אף אינם שוללים את נוכחותם במקום בסמוך לפציעה. אלא שלטענתם, משיב 1 ו 2 הגיעו למקום בסוף הקטטה, תוך שמשיב 1 מביע את מורת רוחות מנוכחותו של משיב 3 במקום בעת הקטטה.

את עיקר טיעוניהם המפורטים הקדישו ב"כ המשיבים להפניה לאי התאמות בין פרטים שונים במספר הודעות שמסר ח' ושמסר מ' וכן אי התאמות בין פרטים שונים בין הודעות כל אחד מהם להודעות משנהו (כמו גם הודעת אמו של מ'). למשל, בכל הנוגע לפרטי התקיפה, לסדר הכרונולוגי שלה לפרטיה, לכלים בהם נעשה שימוש, לפציעת ח' בראש לה הוא טוען, אך אין היא מוזכרת בכתב האישום, לאופן התקיפה המדויק בשלבים השונים וכיוב'. נטען כי הטעם לאי התאמות אלו הוא שמדובר בבדיה שטפלו מ' וח' על המשיבים, על מנת לסחוט כספי פיצויים ממי שפגעו בהם. נטען כי משיב 1 פעל על מנת להרגיע את הרוחות, אך בשלב מסוים התנגד לכך שמשפחתו תשלם למשיבים תוספת פיצוי, ולכן טפלו עליו המתלוננים האשמות שווא, שאינן עיקביות משום שאינן אמת. על רקע זה הדגיש ב"כ המשיבים את הפער שבין מועד האירוע העיקרי - 13.5.22, לבין מועד הודעות המתלוננים במשטרה, בסוף חודש יוני, כמו גם את דבריו של מ' בהודעתו מיום 2.8.22, כי למחרת הם יושבים לעשות סולחה, ואם זו תיעשה, הוא רוצה לבטל את התלונה.

אינני סבורה כי טיעונים אלו שוללים התבססות על ההודעות והראיות הנוספות כראיות לכאורה למיוחס למשיבים בכתב האישום, ככאלו המקימות את העוצמה הנדרשת למעצר עד תום ההליכים. כפי שנספק בבש"פ 5867/15 חמאסה נ' מדינת ישראל (24.9.2015) "הדין בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנות העדים. דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד".

אף שאכן קיימות אי התאמות מסוימות, אין מדובר באי התאמות עמוקות ומהותיות השוללות את הפוטנציאל להרשעתו שבחומר שהוצג לפני. בפרט כך בשים לב לאופיו הסוער של הארוע רב המשתתפים אותו תיארו מ' וח', שאי התאמות בתיאורו אינן מלמדות בהכרח על אי אמינות.

זאת ועוד: לצד אי התאמות אלו, ניתן למצוא במכלול חומר הראיות גם סימני אמת, התומכים באמור בכתב האישום. בפרט, תלונה שהגישה אמו של מ' למחרת הארוע העיקרי, ביום 14.5.22, בה נקבה בין היתר בשמם של המשיבים כמי שיום קודם לכן פגעו פיזית בבנה ובכלבו. אמנם הדברים נאמרו מפי השמועה, והאם לא טענה שנכחה בארוע, אך העובדה שלמחרת היום נקבה האם בשמם של המשיבים כמי שפגעו בבנה, מחזקת את אמינות גרסתם של המתלוננים שניתנה שבועות לאחר מכן. עובדה זו גם מחלישה את הטענה שמ' נקב בשמם של המשיבים והעליל עליהם עלילת שווא באיחור, משום שהתברר לו שמשיב 1 מתנגד לכך שמשפחתו תשלם פיצוי נוסף למתלוננים. כעולה מן הדברים, שמם של המשיבים כמי שידם היתה בדבר עלה מיד בסמוך לארוע, ולא בשלב מאוחר, כשהסולחה לא צלחה. כמו כן, כפי שציינה ב"כ המבקשת, ניתן לגרוס שמן ההודעות השונות לא עולה ניסיון להעצים את הטענות כנגד המשיבים, ואף עולה מהם פחד, המחזק את אמינות הדברים שנאמרו בסופו של דבר.

קיצורם של דברים: קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיבים בכתב האישום, ובראיה כוללת של החומר לא ניתן לומר שהוצגו נימוקים מספקים לקביעה כי קיימת חולשה ראייתית ממשית, וודאי לא חולשה ניכרת.

מוסיפים ב"כ המשיבים וטוענים כי המשטרה השתתה בטיפול בענין, דבר שפגע, כנטען, בהגנתם של המשיבים - אכן קיים פער של כ- 6 שבועות מתלונת אמו של מ' במשטרה ועד לחקירתו, כשעד לקבלת צו המעצר חלפו 10 ימים נוספים וכן כשבועיים עד למעצרים בפועל. עם זאת, אינני סבורה כי מדובר בהכרח בשיהוי ומכל מקום אין בו כשלעצמו כדי להצדיק להקל עם המשיבים בשלב זה. ראשית והוא עיקר: לא נראה באיזה אופן בדיוק השפיע קצב החקירה לרעה על יכולתם של המשיבים לבסס הגנה בכל הנוגע למה שארע ביום 13.5.22 בגינה בוואדי ג'וז. שנית, אין מדובר בפרק זמן ממושך באופן קיצוני להתקדמות בחקירה. מהחומר שהוצג עולה כי נעשו פעולות חקירה גם בשלבים מוקדמים יותר, ובכלל כך מספר ניסיונות לזמן את המתלוננים ואחרים לעדות. ההסבר שניתן לאי התייצבות הנפגעים לחקירה היה בין היתר הפציעות (מ' עבר שני ניתוחים בעקבות הפציעה).

לנוכח האמור, נראה כי מתקיימת עילה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים. עם זאת, בטרם אכריע בבקשה, ולמען שלמות התמונה, מורה אני לשירות המבחן להכין תסקירים בעניינם של המשיבים. עד ליום 29.9.22 יודיע שירות המבחן מתי צפוי כי יושלמו התסקירים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים ולמשיבים באמצעות שב"ס, וכן לשירות המבחן.

התיק יובא לפניי ביום 30.9.22.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

תמר בזק רפפורט
שופטת, סגנית הנשיא